

KARMEL

Irugarren Aroa

130'gn. zenbakia

3-4 - 1972

Zirristuak elizan?

Aurten, bagillaren 29'an, bederatzigarren Aita-Santutza urtea zala-ta, zcrionak emoten joan yakozanai itzaldi gogor bat egin eutsen Paulo VI'garrenak; kardenalen eta jentearen aurrean zan. Gaurko munduaren egcerari begira zan bere itzaldia, ta ez eban oso argi ikusten, naiz-ta bere eritxiz, bai Elizarentzat, bai munduarentzat, etorkizun obe baten argi-aztarrenak dirdir egin.

Beste gauza askoren artean, Aita-Santutza urteko bere agotik: «Zirristu batetik, inpernuko kea sartu daiten Eliza, Jainkoaren Elizan». Berba latzak, gogorrak zibez Aita-Santutza urteko agotan; lenengo kardenalen aurrean itz egin eban orrela, ta gero jentearen aurrean, aita-turiko bagillaren 23'an eta 29'an.

Zirristu, arrakala edo tarteren batetik; bai, zerbait sartu da, egoki ez dana. Ba-da duda, zalantza, kezka, ezin-asea Eliza barruan be; guztion csotzen dogun kristau Eliza onetan, egon be. Eleiza Amari siñistu bea-rrean, ortik, edozein ertzetik yaterkuzan sasi-igarleai siñisten dautsegu; eguneroko ta izparringiak dakarrena ontzat artzen dogu, edo-ta sozial eragin bati, edczetariko alderdi bati goakioz egiazko biziaren giltza ete daukan itaunka. Ta Eleizea ez al da jabe ta maixu? Ezpaia, dudea sartu da bai gure barruetan, gure kontzientzietan. Eta argia sartu daiten zabalik egon bear leukien leioetatik sartu yaku.

Zientzitik, Jainkoagandik urrintzen ez daben egiak guri emoteko dagon jakintzatik, datorkigu duda au. Eta jakintzak ez gindukez Jainkoagandik aldendu bear, gero ta estuago Arekin alkartu baiño. Gaur edozer kritikatzan da, ta zientzilariak, mundu onen aunditasunaren aurrean geien burua makurtu bear leukienak, ori egin bearrean, onela itz dagie: «Ez dakit», «Ez dakigu», «Ezin geinke jakin». Onela, egia erakutsi bear leuken eskolea naste-toki biurtzen yaku, ukatze ta ezezko sustrai bakoena sarri eskintzen dauskuez; aurrerapena goratu, ta ondoren berori erasten da iraultzarik zentzunbako ta irmoenakaz. Ta ondorenez, aurretik irabazitako guztia ankaz-gora botaten da; gaur-eguneko jakituria, aurrera-egitea, kultura orren goi ipiñirik, antxiña batzura biurtzen gara.

Eleizan be sartua dogu olako duda-muda ta kezka bizia. Batikano'ko II'garren Batzar ostean, uste zan, beintzat, egun eguzkitsua agerituko zala Eliz-kondairarako. Baiña, bestera izan da: laino-egun bat etorri yaku, ekaitzez, illuntasunez, kezkaz eta egon-eziñez betea. Eku-menismua predikatzen dogu, ta geure inguruan dagozanakandik, gero ta urriñago aurkitzen gara. Osinzuloak atxurtzen alegintzen gara, ezal-tzen alegindu bearrean.

Ona Paulo VI'garrenaren itzak: «Izatez goitiko zerbaiten siñisten dogu, guztion Eliz-Batzarraren frutuak nastu ta itoteko mundura etorria; Eleizeak, barrero be bere kontzientzi osoa artzerakoan, poz-ereserkirik abestu ez egian etorria, atan be. Auxegaitik, baiña, oraintxe iñoiz baiño gogotsuago gura geunke bete Jainkoak Pedro'ri emondako egikizuna, anaiak fedean indartu ta biztu-aztekoa noski. Jaunak, Iurrean bere ordeko diranai, naita duin-ezak izan, emon oi dautsezan ziurtasun-doai oneik artu-azo nai neuskizuez».

«Maitasun berroz daukaguz momentu ontan gogean itxi gaituezan geure anai guztiak —diño Paulo VI'garrenak—; iges-aloaz asko, ta batzoz artutako fedea itxiaz; beste batzuk, bear badu bateoa artu arren, egundo be ez dabe lortu kristau-deiaren kontzientzia puristik. Euroka-na zuzendu gura geunkez, bai, egi-egitan geure eskakizuna eta guztiai adierazo: biotza zabalik dagoala beti, atea erreza dala, ta geure biotzean gaiñezka daukagun zoricnaren erdikide egin nai ditugun. Au da, Jainkoagazko artu-emon beroak emoten dauskun zorion anaiariarena, onek ez dausku ezer kendu oi mundu onegaz daukaguzan geraberetatik».